

folketinget, således at der skal foreligge en straffedom, inden spørgsmålet om vedkommendes værdighed eller ikke-værdighed kan tages op til debat.

Samtidig gik man bort fra at fastlægge i valgloven en bestemt straffeart og en bestemt strafferamme. Når man ønskede i folketinget at stå helt frit i sin bedømmelse, har det utvivlsomt været af forskellige hensyn.

For det første ønskede man klart at have ret til at se bort fra rene politiske forseelser; men at sige det i en lovtæst kunne bringe uheldige resultater. Politiske forseelser er ofte kombineret med rene borgerlige forbrydelser, og folketinget må her bevare sin frie ret til at bedømme, om forseelsen virkelig er politisk, eller om den blot har fået kastet en politisk forskønnelseskåbe om sig.

Folketinget har tidligere forstået at foretage en sådan bedømmelse. Vi har haft tilfælde, hvor medlemmer har bevaret deres mandat, selv om de var idømt en så betydelig straf som 6 måneders fængsel for en politisk forseelse. Jeg føler mig overbevist om, at folketinget også i fremtiden vil være i stand til at skelne ret fra uret i disse sager.

For det andet ville man også bevare sin frie ret til at bedømme karakteren af de strafbare overtrædelser, som et medlem har foretaget. Naturligvis er der ingen, der vil fratage et medlem hans mandat, fordi vedkommende f. eks. er dømt for at have begået en mindre færdselsforseelse el. lign. Man kunne måske sige, at mandatet normalt ikke ville blive frataget et medlem, der var idømt bøde eller hæfte, men kun når der var tale om fængsel. Det har man imidlertid ikke ønsket at sige — og jeg tror med rette

Det eneste *fortilfælde*, udvalget har kunnet få oplyst, ud over de politiske domme, er en sag fra 1872 — og denne synes ikke at være en rimelig rettesnor. Jeg betvivler, at man i dag ville fratage et medlem hans mandat, fordi han var idømt 3 måneders hæfte for injurier — og det var i realiteten det, man gjorde i 1872.

Jeg tror, udvalget er helt enig om, at den nu trufne indstilling — der må forstås i overensstemmelse med, hvad jeg her har sagt — ikke kan betragtes som præcedens ud fra et udmålingskriterium, men ud fra en ren konkret bedømmelse af de oplysninger, der er givet i højesterets afgørelse.

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at der, efter at folketinget har modtaget det ærede medlem hr. Thorstein Petersens telegram, har været afholdt yderligere et møde i udvalget, og at udvalget ikke har fundet grund til at afgive tillægsbetænkning, fordi vi finder, at de synspunkter, der er gjort gældende i telegrammet, alle har været fremme under behandlingen af de personlige forhold.

Med hensyn til de personlige forhold ønsker jeg gerne at sige, at udvalget ikke i denne sag har villet eller kunnet tage noget som helst hensyn til, at det drejer sig om et medlem valgt på Færøerne. Et medlem valgt dér må helt og fuldt være stillet som et medlem